

РЕШЕНИЕ

№ 2603

гр. София, 20.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 20.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **10665** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 147, ал.2 във връзка с чл.16 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по протест на прокурор Р. С. от СГП, с който се иска обявяване нищожността на волеизявлението за издаване на свидетелство за правоуправление на МПС (СУМПС) №[ЕИК]/11.12.2017год., издадено от СДВР – отдел „Пътна полиция“, на името на Д. И. И.. В протеста са изложени факти и обстоятелства, въз основа на които се прави твърдение за явно противоречие с приложимите материалноправни норми, като се твърди, че същото се явява невалидно и се отправя до съда искане за прогласяване на неговата нищожност.

В съдебно заседание прокурор Ю. поддържа подадения протест и моли да бъде уважен по изложените в него съображения.

Ответникът – Началник на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, представляван от процесуален представител не оспорва протеста. Моли преписката да бъде върната на компетентния орган за произнасяне със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Заинтересованата страна – не се явява и не се ангажира със становище.

Съдът, като обсъди изложените в протеста доводи и прецени събраните по делото

доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 16.11.2017 г. Д. И. И. подава в СДВР – отдел "Пътна полиция" надлежно

Заявление Рег.№ 26057850/16.11.2017г. за подмяна на чуждестранно СУМПС, като представил на гише №26 в СДВР-ОПП всички изискуеми се документи съгласно чл.17, ал. 3 от Наредба № I-157/01.10.2002г. на Министъра на вътрешните работи за условията и реда за издаване на свидетелства за управление на моторни превозни средства.

По подаденото заявление на 11.12.2017г. от СДВР-ОПП е издадено ново СУМПС №[ЕИК] на името на молителя Д. И. И., което не е оспорено по административен или съдебен ред и към настоящия момент е валидно.

Впоследствие в отдел „Пътна полиция“ при ОПП - СДВР е получено писмо рег. № 3286р-58819/18.12.2018г. по описа на Главна дирекция "Национална полиция" във връзка с получена информация от испанските компетентни власти с което уведомяват ГДНП, че на Д. И. И., е издадено българско СУ МПС №[ЕИК]/11.12.2017 г., в резултат на замяна на притежаваното на него испанското свидетелството за управление на МПС № X5049851У. Испанските власти са уведомили, че на лицето Д. И. И. е била наложена забрана за управление на МПС на територията на Кралство Испания, а подмененото в България испанско СУМПС е обявено за изземване, като към 02.10.2010 г. същото е било обявено за невалидно.

Предвид полученото писмо от ГД "НП" при МВР, преписката е окомплектована от СДВР-ОПП с релевантната документация и е изпратена в Софийска градска прокуратура, по компетентност, за предприемане на действия от прокурора за прогласяване по съдебен ред на нищожност на СУМПС №[ЕИК]/11.12.2017г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Протестът е допустим - подаден е при упражняване правомощията на прокуратурата по чл.16,ал.1,т.1 от АПК, срещу волеизявление на административен орган за издаване на СУМПС - индивидуален административен акт по чл.21,ал.3 АПК, с искане за обявяване на неговата нищожност, което съгласно чл.149, ал.5 от АПК не е ограничено във времето.

Разгледан по същество, протестът е основателен.

Разпоредбата на чл.7, пар.3 от Директива ЕС 2006/126/ЕО, която предвижда СУМПС да се издават и подновяват от държавата-членка по обичайното пребиване на лицата, е въведена в националното законодателство посредством нормата на чл.151, ал.5 ЗДвП. Според посочената разпоредба СУМПС се издава на лица, установили обичайното си пребиване в България, за което обстоятелство подписват декларация.

Анализът на посочените разпоредби от европейското законодателство и националния закон ясно и категорично обвързват компетентността на органите за издаване, респективно подновяване на свидетелството за управление на МПС, с мястото

(държавата) на обичайно пребиваване, т.е. компетентността на административните органи на съответната държава – членка е обусловена от това дали лицето, което е поискало от тях издаване на свидетелството за управление, има обичайно пребиваване на територията на тази държава – членка.

Съгласно чл.12 от Директива ЕС 2006/126/ЕО „обичайно пребиваване“ означава мястото, където дадено лице обикновено живее, тоест повече от 185 дни през календарна година, поради лични или трудови връзки, или ако лицето няма трудови връзки, поради лични връзки, които сочат тясна обвързаност на лицето с мястото, където то живее. Независимо от това, за обичайно пребиваване на лице, чиито трудови връзки са на различно място от личните му връзки и което вследствие на това последователно пребивава на различни места в две или повече държави-членки, се счита мястото, където са личните му връзки, при условие че лицето редовно се връща там. Спазването на последното условие не е необходимо, ако лицето пребивава в дадена държава-членка за изпълнение на задача с определена продължителност. Следването в университет или друго учебно заведение не се счита за смяна на обичайно пребиваване.

Видно от посочената разпоредба, обичайното пребиваване по смисъла на директивата е фактическо обстоятелство, чието установяване се извършва в рамките на административното производство и по предвидения в националния закон на съответната държава – членка ред със съответните процесуални средства. Националният законодател е възприел, че в производствата по издаване, респ. подновяване на СУМПС обичайното пребиваване на лицата на територията на страната се доказва с декларация, каквато процесуална възможност е предвидена и в чл.39 АПК, т.е. наличието на подписана от лицето декларация е допустимо и достатъчно доказателствено средство за установяване на обичайно пребиваване на територията на страната. Наличието на декларация дава на административния орган основание, при липса на други данни, да приеме за установен факта на обичайно пребиваване на лицето на територията на България, което от своя страна го легитимира като компетентен орган съгласно чл.8, пар.1 от Директива ЕС 2006/126/ЕО.

В случая в докладната записка в отдел „Пътна полиция“ е посочено, че при подаването на заявлението И. е представил и комплект документи за подмяна съгласно чл.17, ал.3 от Наредба № I-157/01.10.2002 г., вкл. декларация по чл. 13, т. 6 от Наредбата. Видно от посочената разпоредба, подмяната на свидетелството по ал. 1, т. 3 се извършва въз основа на представено чуждестранно свидетелство за управление на МПС и документите по чл. 13, ал. 1, т. 1, 3 и 6. Един от документите по т.6 е декларация, че обичайното пребиваване на лицето не е в друга държава –членка.

Налице е обаче друго основание. От доказателствата по делото се установява, че при подаване на документите за подмяна на СУМПС лицето, заинтересована страна в производството е предоставило испанско СУ МПС № X5049851У. Испанските власти са уведомили, че на Д. И. И. е била наложена забрана за управление на МПС на територията на Кралство Испания, а подмененото в България испанско СУМПС е

обявено за изземване, като към 02.10.2010 г. същото е било обявено за невалидно.

Налице са съществени пороци на акта по чл.146, т.4 от АПК, а именно - явно противоречие с приложимите материалноправни норми и същото се явява невалидно - фактически се извършва повторно подновяване на едно и също СУМПС, като представеното свидетелство за подновяване е обявено за невалидно, което подновяване е недопустимо - съгласно чл. 17 и сл. от Наредба №I-157/01.10.2002г. на Министъра на вътрешните работи за условията и реда за издаване на свидетелства за управление на МПС.

С оглед гореизложеното волеизявлението на началника на Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което е издадено СУМПС №[ЕИК]/11.12.2017 г., следва да бъде прогласено за нищожно.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 36 -ти състав

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА за нищожно волеизявлението на началника на Отдел „Пътна полиция“ при СДВР за издаване на СУМПС №[ЕИК]/11.12.2017 г., на името на Д. И. И., с ЕГН: [ЕГН].

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: